

GAZETA ZGIERSKA

Prenumerata

Rocznie . . . złp. 2.—
Półrocznie . . . 1.—

Zgierz,

d. 2 października
1937 roku.

Cena ogłoszeń:

za wiersz 1-szpaltowy lub jego
miejsce za tekstem 50 gr.
Wychodzi raz na miesiąc.

Wiadomości miejskie.

Budujemy szkoły.

W dniach od 2-go do 10-go października roku bieżącego Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych organizuje na terenie całego Państwa „Tydzień Szkół Powszechnych”. Zadaniem „Tygodnia” jest pozyskanie jaknajliczniejszych rzesz na członków Towarzystwa i zdobycie funduszków na budowę szkół.

Sprawa budowy szkół jest jednym z najbardziej palących zagadnień doby obecnej w naszym Państwie. Około miliona dzieci na ogólną liczbę 5 milionów, nie uczęszcza do szkół, między innymi i z tego powodu, że nie ma miejsc w szkołach. Wprawdzie u nas w Zgierzu tak źle nie jest. Dzieci nasze choć w dużym ścisiku, jednak do szkół uczęszczają. Tym niemniej musimy i my Zgierzanie przyłożyć swą cegiełkę, by w całym Państwie wszystkie dzieci do szkół mogły chodzić.

Ażeby milion dzieci mogło znaleźć miejsce w szkołach, potrzeba 20,000 izb lekcyjnych.

Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych, istniejące od 1933 r., udzieliło gminom budującym szkoły z górą 8 milionów złotych pożyczek, bądź subwencji. Przy pomocy Towarzystwa w ciągu 3 lat wybudowano około 4,000 izb lekcyjnych.

Liczyby te świadczyć o pożytecznej działalności Towarzystwa. To też nikogo nie może zabraknąć w „Tygodniu Szkół Powszechnych”, kto nie ofiarował by na budowę szkół chociażby najskromniejszej kwoty.

Zapisujemy się na członków Towarzystwa Popierania Budowy Szkół Powszechnych.

Nie skąpić ofiar na budownictwo szkolne. Zapisy członków przyjmują pp. kierownicy Szkół Powszechnych.

Ofiary pieniężne składać można w Kasie Miejskiej.

Osobiste. Decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia r. b. zatwierdzony został wybór p. Leopolda Zajackowskiego na stanowisko wiceprezydenta miasta Zgierza. Pan Zajackowski objął urządowanie z dniem 1 września rb.

Na miejsce p. Zajackowskiego, który był członkiem Rady Miejskiej, wszedł do Rady Miejskiej zastępca odnośnie listy pan Michalak Jan.

Z powodu nadwątłego zdrowia złożył mandat radnego pan Szczepan Kosmański, na miejsce którego wszedł do Rady Miejskiej p. Kubicki Józef.

Zastępcza służba wojskowa. Zwracamy uwagę na ogłoszenie zamieszczone w niniejszym numerze „Gazety Zgierskiej” w sprawie zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

Obowiązek bezpłatnego wykonywania pracy dla celów obrony Państwa oraz potrzeb miasta powinien być przez osoby podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu spełnione tylko osobiście i tylko na skutek wezwania Zarządu Miejskiego do wykonywania pracy w miejscu i terminie oznaczonym w wezwaniu. Zwolnienie ze względu na interes publiczny zarządza powiatowa władza administracji ogólnej. Nie podle-

gają obowiązkowi pracy w danym roku kalendarzowym i będą od tej pracy zwolnione osoby które;

- 1) przed poborem ukończyły co najmniej pierwszy stopień przysposobienia wojskowego i po poborze w danym roku ćwiczebnym przysposobienia wojskowego brały nadal czynny udział w pracach przysposobienia wojskowego,
- 2) przeszły przeszkolenie z dziedziny obrony przeciwniczej i przeciwgazowej w czasie niekrótszym niż 46 godzin,
- 3) pracują naukowo dla obrony Państwa oraz są specjalistami w dziale fabrykacji przyrządów specjalnych mających związek z obroną Państwa.

Zamiast wyżywienia powołani do pracy mogą otrzymać odpowiednie kwoty pieniężne według norm obowiązujących w wojsku.

Ustalenie robót, które mają być wykonane w drodze zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego, należy do zarządów miejskich z uwzględnieniem przedewszystkim zapotrzebowania władzy wojskowej.

Zbiórka na Fundusz Obrony Morskiej. W zesłanym numerze „Gazety Zgierskiej” podano częściowo wynik zbiórki na Fundusz Obrony Morskiej. Obecnie jesteśmy w możności podać ostateczne obliczenie dochodów, które wynoszą:

- 1) na listy ofiar wpłynęło jeszcze:

a) od przedalni p. Artura Bernackera	zł. 10.—
b) od firmy Er. Wu. Eugeniusz Werner	„ 5.—
c) od firmy „Oazy”	„ 3.—
	zł. 18.—

Poprzednia suma ofiar wynosi

Ogółem: zł. 853.54

- 2) ze zbiórki ulicznej do puszek
- 3) ze sprzedaży materiału propagandowego

Łącznie: zł. 1,305.43

Wydatki na kupno szpilek i ogni sztucznych

zł. 72.16

C z y s t y d o c h ó d zł. 1,233.27

W końcu zaznaczyć należy, że firma „Bzura” przy ul. 3 Maja nie wpłaciła żadnej ofiary na Fundusz Obrony Morskiej i pomimo kilkakrotnego zwracania się Komitetu odesłała listy ofiar bez zainicjowania zbiórki nawet wśród swoich pracowników i robotników.

Z Rady Miejskiej. W czwartek dnia 23 września rb., odbyło się posiedzenie Rady Miejskiej. Po komunikatach prezydenta przyjęto do wiadomości zarządzenie polustracyjne Pana Wojewody Łódzkiego, wydane na podstawie przeprowadzonej w grudniu 1936 i styczniu 1937 r. lustracji gospodarki miejskiej przez Związek Rewizyjny Samorządów Terytorialnych.

Na budowę targowicy Zwierzęcej postanowiono zaciągnąć dodatkową pożyczkę w wysokości zł. 15,000.— z kredytów Funduszu Pracy. Pożyczka ta udzielona zostaje na lat 15 z oprocentowaniem 3 proc. w stosunku rocznym.

Przyjęto umowę z czyszcicielem miejskim Najmanem Ludwikiem, na mocy której grunt miejski przy drodze do Krogulca wraz ze znajdującym się na nim grzebowiskiem przechodzi w bezpłatną dzierżawę czyszciciela miejskiego na lat 15. Dzierżawa ta stanowi ekwiwalent za wykonywanie na terenie miasta

wszystkich czynności związanych z usuwaniem padłych zwierząt i walką z chorobami zakaźnymi wśród zwierząt.

Zarządzeniem Ministra Spraw Wewn. powołana została Komisja Regionalnego Planu Zabudowania Okręgu Łódzkiego. Regionalny Plan Zabudowania obejmuje obszar powiatów: brzezińskiego, łaskiego, łęczyckiego, łódzkiego piotrkowskiego, sieradzkiego, oraz miast Łodzi, Pabianic, Piotrkowa, Rudy Pabianickiej, Tomaszowa Mazowieckiego, Zdunskiej Woli i Zgierza. Komisja ma na celu skoordynowanie zamierzeń inwestycyjnych o państwowym znaczeniu i dostosowanie do tych zamierzeń prac z zakresu budowy osiedli. Rada Miejska na delegata m. Zgierza do wspomnianej Komisji wybrała prezydenta miasta p. Jana Świercza.

Już przed kilku laty Zarząd Miejski poczynił starania zmierzające do wyrównania granic miasta przez przyłączenie do miasta części gruntów gminy Łagiewniki, Łuśmierz i Brużycy Wielkiej. Starania te nie uzyskały zgody władz nadzorczych. Rozparcelowanie części majątku Zegrzanki i powstanie nowej dzielnicy mieszkalnej, która głębokim klinem wrywa się w granice miasta, zmusza do wzniesienia kroków i przyłączenia do miasta przynajmniej tego terenu o obszarze 18 ha. Osiedle to całkowicie już zabudowane i zamieszkane przez ludność robotniczą zatrudnioną w przemyśle zgierskim pozbawione jest wszelkich urządzeń bezpieczeństwa publicznego i sanitarnego. Mieszkańcy tego osiedla zwrócili się do Zarządu Miejskiego z prośbą o urzędowe zatwierdzenie zamierzenia. Rada Miejska jednogłośnie przyjęła odnośny wniosek Magistratu, który poza przyłączeniem wspomnianego nowego osiedla, położonego na wschód od miasta do toru kolejowego Zgierz—Kutno, przewiduje przyłączenie terenu zabudowanego budynkami fabrycznymi dawnej farbiarni i wykończalni Ksawerego Pniewskiego przylegającego do ulicy Szczawińskiej.

W związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 9 kwietnia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o budowie miast uchwalono regulamin dla Komitetu Rozbudowy Miasta. Rozporządzenie to ustaliło nieco odmienne niż dotychczas zasady, na jakich ma się opierać organizacja i działalność Komitetu Rozbudowy. Skład Komitetu ustalono na: przewodniczącego i 6 członków oraz tyluż zastępców powołanych przez Radę Miejską. Połowę członków powołuje się z pośród członków Zarządu i Rady Miejskiej a połowę z pośród mieszkańców miasta obeznanych ze sprawą rozbudowy miasta. Do zakresu działania Komitetu należy w szczególności: rozbudzanie inicjatywy i koordynowanie wszystkich wysiłków zamierzających do zapobiegania brakowi mieszkań na terenie miasta oraz stwarzanie warunków do właściwej zabudowy terenów w mieście, przygotowanie opinii w sprawach zabudowy terenów, projektowanie i zakładanie nowych ulic, skwerów i ogrodów, nabywanie gruntów i placów przez miasto, ustalanie zasad oddawania i sprzedaży terenów miejskich i inne, uchwalenie wniosków na przyznanie kredytów z państwowego funduszu budowlanego przez Bank Gospodarstwa Krajowego na budowę domów mieszkalnych.

„Tydzień L. O. P. P.” Wzorem lat ubiegłych w czasie od dnia 24-go września do dnia 1-go października 1937 r. odbył się „XIV Tydzień L.O.P.P.”. Zorganizowaniem obchodu „Tygodnia” zajął się Zarząd miejscowego Koła L. O. P. P., który wezwał do współpracy koła istniejące przy fabrykach i Elektrowni Zgierskiej. Poza tym zwrócono się do Związku Pracy Obywatelskiej Kobiet, by wyraził gotowość przeprowadzenia zbiórki ofiar na miasteczną drogę rozprzedaży nalepek okiennych. Związane z „Tygodniem” uroczystości rozpoczęły capstrzykiem w dniu 25 września r. b. z udziałem orkiestr Ochotniczej Straży Pożarnej i Związku Rezerwistów oraz wszystkich Kół L. O. P. P. Capstrzyk przeszedł ulicą Piłsudskiego do siedziby zarządu Koła Nr. 1 przy ul. Pierackiego w Miejskim Zakładzie Kąpielowym, gdzie nastąpiło rozwiązywanie pochodu. Na gmachu Ratusza zamieszczono duży napis „Składajcie ofiary na kupno samolotów dla armii” oświetlony wieczorem reflektorem wzywając w ten sposób społeczeństwo do ofiarności na cele lotnictwa. Ofiarność społeczeństwa zgierskiego nie była jednak zbyt duża, dowodem czego jest, że zbiórka uliczna dała zaledwie kwotę zł. 376.—. Przypuszczając należało, że z uwagi na powszechnie uznane cele, nad których zrealizowaniem pracuje L. O. P. P., zbiórka spotka się z większym uznaniem i poparciem. W niedzielę, dnia 26 września r. b., o godz. 10-jej rano odbyły się nabożeństwa w świątyniach wszystkich wyznań. Na nabożeństwo w kościele rzymskokatolickim przybyli ze sztandarami wszystkie miejscowe koła L. O. P. P. Przed udaniem się do kościoła przed frontem ustawionych drużyn kół L. O. P. P. p. wiceprezydent Zajackowski

udekorował odznaką honorową III stopnia L. O. P. P. sekretarza Koła № 1 p. Krupińskiego w uznaniu zasług dla rozwoju tej organizacji. Odznaka ta nadana została p. Krupińskiemu decyzją Kapituły Odznaczeń przy Zarządzie Głównym L. O. P. P. Na zakończenie „Tygodnia” odbędzie się w dniu 2 października r. b. o godz. 19.30 w sali Państwowego Seminarium Nauczycielskiego przedstawienie. Zespół amatorski Zgierskiej Manufaktury Bawełnianej odegra sztukę ludową w 3 aktach Ludwika Mieszkowskiego pod tytułem „Za głosem sumienia”. W przerwach przygrywać będzie orkiestra symfoniczna „Boruta”. Niewielką ilość biletów w cenie od 50 gr. można będzie nabyć przy wejściu do sali w dniu przedstawienia.

Zawody lotnicze. W ramach programu „Tygodnia Lotniczego” w niedzielę, dnia 3 października r. b., na lotnisku Lublinku pod Łodzią odbędą się zawody lotnicze zorganizowane przez Aeroklub Łódzki i Łódzki Obwód Miejski L. O. P. P. Zawody obejmują lądowanie samolotu z zatrzymanym śmigłem, zrzućcie meldunków, akrobacje szybowca i grupowe pokazy skoków spadochronowych. Posiadacze biletów wstępu na zawody uczestniczyć będą w losowaniu premii, a mianowicie: 2 lotów pasażerskich z Łodzi do Warszawy i z powrotem, 2 lotów pasażerskich z Łodzi do Krakowa i z powrotem i 36 lotów nad Łodzią. Początek zawodów o godz. 2-jej po poł. Na miejscu bufet obficie zaopatrzone i doborowa orkiestra wojskowa. Cena biletów dla dorosłych zł. 1.—, dla młodzieży i szeregowych 50 groszy, miejsca główne 2 zł. Członkom L. O. P. P. i stowarzyszeń robotniczych oraz młodzieży szkolnej w przedsprzedaży przysługuje 50% zniżka. Bilety sprzedaje Koło L. O. P. P. Dojazd tramwajami dojazdowymi i autobusami.

Poświęcenie sztandaru Koła Związku Inwalidów Wojennych. W niedzielę dnia 3 października r. b. odbędzie się uroczystość poświęcenia sztandaru miejsc. Koła Zw. Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej. Protektorat nad uroczystością przyjęli: dowódca Okręgu Korpusu № IV generał brygady Langner Władysław, jego ekselencja ks. biskup Jasiński Włodzimierz. Program uroczystości przewiduje: o godz. 9-jej zbiórkę delegatów organizacji na dziedzińcu Państwowego gimnazjum, skąd nastąpi wymarsz do kościoła rzymsko-katolickiego, gdzie odbędzie się uroczyste nabożeństwo i poświęcenie sztandaru. Po nabożeństwie nastąpi złożenie wieńca przed Tablicą Poległych i defilada przed władzami. O godz. 12-jej w sali Zgierskiego Tow. śpiewaczego przy ul. Piłsudskiego 17 odbędzie się powitanie gości i delegatów, odczytanie aktu poświęcenia, wbijanie gwoździ i wpisywanie do księgi pamiątkowej. Na zakończenie uroczystości odbędzie się wspólny obiad.

Powszechny Festiwal Sztuki Polskiej w Warszawie. W czasie od 2 do 10 października r. b. organizuje się w Warszawie pod protektoratem Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prof. Wojciecha Świątowskiego, Generała broni Kazimierza Sosnkowskiego i Prezydenta m. Warszawy Stefana Starzyńskiego PIERWSZY POWSZECHNY FESTIWAL SZTUKI POLSKIEJ.

Bogaty dorobek Artystyczny naszego narodu, pomnażany rokrocznie wysiłkiem współczesnych artystów polskich z wszystkich dziedzin sztuki, nie jest powszechnie dostępny. Znaczącej części społeczeństwa nie zawsze dane jest korzystać z bogatych źródeł sztuki, które z konieczności swej mieszczą się w większych ośrodkach miejskich i dostęp do nich połączony jest ze znacznymi kosztami. Ze względu na wybitnie kulturalny cel tej imprezy, który ma zbliżyć do sztuki masy społeczeństwa, a tym samym szerzyć w kraju kulturę narodową, pożądanym jest jaknajwiększy udział prowincji w zjeździe do Warszawy na Festiwal.

Uczestnikom Zjazdu przysługują następujące zniżki kolejowe: a) w pociągach popularnych 500 osobowych 1/4 ceny normalnego biletu, b) w pociągach popularnych 200 osobowych 1/3 ceny normalnego biletu, c) dla uczestników indywidualnych 75% zniżka w drodze powrotnej.

Blizszych informacji udziela oraz zapisy na wycieczki zbiorowe przyjmuje Sekretariat Zarządu Miejskiego w godzinach urzędowych oraz księgarnia A. Lacha.

Budowa domów robotniczych. Towarzystwo Osiedli Robotniczych przystąpiło do ułożenia programu prac na rok 1938 z zamierzeniem przeznaczenia kredytów w roku 1938 na budowę osiedli w kilku miastach województwa łódzkiego, między innymi i również dla miasta Zgierza. Towarzystwo Osiedli Robotniczych ma na celu koncentrowanie akcji pożyczkowej na mniejszej liczbie większych obiektów i nierozpraszanie kredytów na drobne budowy. Towarzystwo Osiedli Robotniczych nie be-

dzie więc finansować indywidualnego budownictwa, natomiast obowiązuje nadal zasada budownictwa zbiorowego. Kredyty uruchomione przez Rząd za pośrednictwem Towarzystwa Osiedli Robotniczych mogą być użyte tylko na budowę tanich małych mieszkań w domach zbiorowych dla fizycznych pracowników najemnych, których zarobki b-tto nie przekraczają 250 złotych. Chcąc korzystać z pomocy finansowej na budownictwo mieszkań robotniczych Zarząd Miejski opracował plan, który przewiduje wybudowanie w 1938 roku 150 domków robotniczych. Wielkość i układ domku ma odpowiadać typowi poprawionej I serii domków robotniczych w Łodzi na Marysinie. Licząc koszt budowy 1 domku na około zł. 3.500,— niezbędny na budowę osiedla robotniczego w Zgierzu kredyt wyrażał by się sumą pół miliona złotych.

„Dzień Oszczędności”. W dniu 31 października r. b. obchodzony będzie dorocznym zwyczajem „Dzień Oszczędności” poświęcony intensywnej propagandzie oszczędności wśród najszerszych warstw ludności. Dzień 31 października r. b., jako dzień corocznie poświęcony w całym świecie krzewieniu oszczędności, ustalony został na Międzynarodowym Kongresie Oszczędnościowym odbytym w roku 1924 w Mediolanie.

Według słów Pana Prezydenta Państw. prof. Ign. Mościckiego „Naród, w którym oszczędzanie stało się przyzwyczajeniem każdego obywatela, buduje swe gospodarstwo na najtrwalszym fundamencie”.

Każdy jest kowalem własnego szczęścia, którego głównymi warunkami są zadowolenie i spokój.

Idą one w parze ze świadomością zabezpieczenia bytu jednostki i rodziny, a obce są tym, których życie wypełnia niepokój o chleb powszedni. Zamiast zadowolenia udziałem ich jest zgrzyota, zamiast spokoju — trwoga o niepewną przyszłość.

Od nas samych zależy uniknięcie ich i zapewnienie sobie materialnych podstaw zadowolenia i szczęścia.

Droga, która do tego wiedzie, jest oszczędność.

Kroczyć nią jest nietrudno. Wystarczy tylko, wydając pieniądze dziś, pomyśleć o tem, aby został z nich choćby grosz na jutro.

Nagrodą za umiarkowanie w dzisiejszych drobnych wydatkach będą środki na przyszłe większe potrzeby. Jak z małych strumyków tworzą się potężne rzeki, tak z groszy powstają wielkie kapitały.

Jeden złoty, oszczędzany co tydzień, to po pięciu latach około 400 zł. Nic nie oszczędzając, nic nie będziemy mieli.

Oszczędzając zapewnimy sobie dobrobyt osobisty, a Państwu rozkwit życia gospodarczego.

Każdy grosz oszczędzony stanowi cegiełkę gmachu osobistej niezależności materialnej, a jednocześnie — środek wyzwolenia i potęgi gospodarczej kraju.

Oszczędzajmy więc grosze, które zamieniają się w setki, tysiące i miliony!

Święto Niepodległości. W roku bież. po raz pierwszy obchód Święta Niepodległości 11 listopada zorganizowany będzie w ramach ustawy z dn. 23 kwietnia 1937 r. W myśl tej ustawy dzień 11 listopada, jako rocznica odzyskania przez Naród Polski niepodległego bytu państwowego i jako dzień po wsze czasy związane z wielkim imieniem Marszałka Józefa Piłsudskiego, zwycięskiego Wodza Narodu w walkach o wolność Ojczyzny jest uroczystym Świętem Niepodległości. **Dzień 11 listopada jest dnem wolnym od pracy.**

Program obchodu Święta Niepodległości podany będzie do wiadomości drogą rozlepienia afiszów i w następnym numerze „Gazety Zgierskiej”.

Zebranie organizacyjne lokalnego Komitetu Funduszu Obrony Narodowej odbyło się w dniu 1 września r. b. Na zebraniu obecnych było 34 przedstawicieli zaproszonych różnych instytucji.

Zebranie zajął prezydent m. Zgierza p. Jan Swiercz proponując na przewodniczącego zebrania p. reagenta Buchowskiego, co zebrani jednomyślnie przyjęli.

Objąwszy przewodnictwo, p. reagent Buchowski prosił pana prezydenta Swiercza o szersze omówienie celów oraz przyszłej działalności mającego powstać lokalnego Komitetu F. O. N.

Przytoczywszy na wstępie wypowiedziane w swoim czasie słowa dyktatora Włoch Musoliniego, że... „kto nie chce nosić swej broni, musi nosić cudzą”, prezydent Swiercz dał wyczerpujące wyjaśnienia na omawiany temat.

Zebrani stwierdzili, że wszyscy obecni stanowią miejscowy Komitet F. O. N., poczym zarządzono wybór prezydium Komitetu, do którego przez aklamację weszli pp.: 1) ks. kanonik dr. Roszkowski, 2) ks. pastor Falczan, 3) Dr. Kaldgrad, 4) dyr. inż.

Czerski, 5) Pieczyrak Stanisław, 6) Wójcikiewicz Maksymilian, 7) Niepokój Jan, 8) Siciński Józef, 9) Skorupski Stefan, 10) dyr. Michna Władysław, 11) rejent Buchowski Jan, 12) Nawrocki Franciszek i 13) prezydent Swiercz Jan.

Przewodniczącym Komitetu Funduszu Obrony Narodowej w Zgierzu obrano jednogłośnie prezydenta miasta p. J. Swiercza. Zadaniem Komitetu F. O. N. będzie skoordynowanie pracy i pobudzanie inicjatywy społeczeństwa zgierskiego w akcji dobrozrobiowej armii.

Likwidacja mienia opuszczonego. W dniu 28 lipca r. b. zozlepione zostały na mieście ogłoszenia Pana Wojewody Łódzkiego o likwidacji mienia opuszczonego. Ogłoszenie to oparte jest na ustawie z dnia 2 lipca 1937 r., zamieszczonej w „Dzienniku Ustaw” Nr 52, poz. 405. W myśl przepisów tej ustawy ulega likwidacji znajdujące się na obszarach mocy obowiązującej kodeksu cywilnego Królestwa polskiego z 1825 r. oraz tomu X Zводу praw mienie osób:

- a) nieobecnych, których nieobecność w rozumieniu art. 36 i nast. kodeksu cywilnego Królestwa Polskiego z 1825 r. rozpoczęła się przed dniem 1 stycznia 1922 r., chociażby osoby te zostały uznane przez sąd za zaginione i chociażby ich mieniem zarządzał kurator, przez sąd wyznaczony,
- b) zmarłych i uznanych za zmarłe, których mienie nie znajduje się w posiadaniu albo użytkowaniu choćby faktycznym spadkobierców lub icy prawnych następców, jeżeli śmierć ustalona aktem zejścia, bądź orzeczeniem sądowym, nastąpiła przed dniem 1 stycznia 1922 r., a co do osób wymienionych w pkt. a) także po tej dacie.

Przypomina się, że **zgłoszenia mienia opuszczonego mają być dokonane w Zarządzie Miejskim najpóźniej do dnia 28 października 1937 r.** Zgłoszeniu podlegają również sumy hipoteczne. Do zgłoszenia mienia obowiązany jest każdy, kto posiada mienie opuszczone lub zarządza takim mieniem. Osoby posiadające mienie opuszczone lub nim zarządzające nie mogą bez zezwolenia sądu dokonywać czynności przekraczających zwykły zarząd, chociażby z innego tytułu były uprawnione do wykonywania takich czynności. Nie mogą być również ujawnione w wykazach hipotecznych czynności uprzednio zawarte, chyba że czynności te nie przekraczają zwykłego zarządu lub zostały dokonane za zezwoleniem sądu albo że sąd zezwoli na ich ujawnienie. Z tym dniem nadzór nad mieniem opuszczonym, którym nie zarządza kurator ani opiekun, obejmują wojewódzkie władze administracji ogólnej. Kto nie wykonał obowiązku zgłoszenia mienia opuszczonego, podlega w drodze administracyjnej **karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 3.000.— złotych.**

Koszta urządzenia ulic i placów. Rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. ustalono zakres obowiązku udziału właścicieli działek w pokryciu kosztów zamiany trwałej lub utrwalonej nawierzchni ulic i placów na nawierzchnię z ulepszonego materiału. W myśl tego rozporządzenia koszty zamiany nawierzchni szosowanej lub z kamienia polnego i t. p. na powierzchnię trwałą mogą być przekładane na właścicieli działek położonych przy tych ulicach na zasadach, jakie będą stosowane przy przekładaniu kosztów pierwszego urządzenia ulic w myśl art. 174 prawa budowlanego. Do kosztów wlicza się również koszty usunięcia nawierzchni istniejącej. Płatność kwot przypadających z tego tytułu na prośbę zainteresowanych winna być rozłożona na okres 2-letni.

O akcji przeciwpożarowej. W tej sprawie ukazał się okólnik Pana Wojewody Łódzkiego, w którym między innymi czytamy:

„Statystyka pożarów prowadzona przez Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych wykazuje za rok 1936, że Województwo Łódzkie zajmuje niestety nadal pod względem częstotliwości pożarów przodujące miejsce.

W porównaniu z województwami sąsiednimi ilość pożarów w województwie łódzkim jest prawie 1 i 1/4 razy większa niż w innych województwach.

W roku 1936 było aż 2940 wypadków pożarów w 2710 ubezpieczonych nieruchomościach, przy czym spłonęło całkowicie lub częściowo aż 5 352 budowli.

Cyfrы te są niepokojące i wymagają energicznego i systematycznego działania wszystkich członków powołanych do walki z klęską pożarów.

Przyczyną większości pożarów jest karygodne nieprzestrzeganie środków ostrożności zapobiegających powstaniu ognia przez samą ludność, niedbałe utrzymywanie i wadliwa budowa

kominów i palenisk, nienależyty wycier lub zupełnie nawet niewycieranie kominów.

Ustawa z dnia 13. III. 1934 r. o ochronie przed pożarami przewiduje w art. 3 wydane przez Min. Spr. Wewn. w drodze rozporządzeń wykonawczych, szczegółowych przepisów o zapobieganiu powstawania i rozszerzania się pożarów oraz o zaopatrzeniu osiedli i budowli w urządzenia i przyrządy ochronne i zapobiegawcze.

Ustawa 13. III. 1934 r. zawiera nadto postanowienia, które mają bardzo wielkie znaczenie dla uprawnienia samej akcji ratunkowej. Są to postanowienia art. 19 i 21 a przede wszystkim art. 22, przyznając strażom pożarnym prawo korzystania i zajmowania dla przewozu członków straży i sprzętu technicznego wszelkich środków przewozowych zarówno osobowych i towarowych, tak publicznych jak i prywatnych, oraz nakładające na każdą osobę przebywającą w gminie obowiązek dostarczania posiadanych środków przewozowych i wszelkich przedmiotów koniecznych dla akcji ratunkowej.

Postanowienia te wykonalne natychmiast w trybie art. 13 rozporządzenia Prezydenta o postępowaniu przymusowym w administracji rozwiązują tak aktualną dla straży pożarnych sprawę dostarczania koni do pożarów.

Dalej okólnik nakazuje powołanie specjalnych komisji przeciwpożarowych.

Zadaniem Komisji tej będzie:

1) lustrowanie wszystkich nieruchomości z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego a przedewszystkiem kominów i palenisk, utrzymywania poddaszy domów mieszkalnych, oddalania stert i stogów od zabudowań i t. p.,

2) czuwanie nad zachowywaniem środków ostrożności nakazanych rozporządzeniem porządkowym Wojewody Łódzkiego z dnia 14. II. 1930 r. i nad należytym i częstym wycieraniem kominów przez uprawnionych kominarzy,

3) sporządzenie protokołów o zauważonych uchybieniach przepisom o zapobieganiu pożarom i budowlanym, dotyczącym stanu kominów i palenisk, a w przypadkach niezastosowania się właściciela w wyznaczonym terminie do zaleceń komisji przedkładanie je przełożonym gmin,

4) uświadomienie ludności o przepisach przeciwpożarowych i o konieczności sumiennego ich przestrzegania oraz o potrzebie racjonalnej ogniotrwałej budowy, budowy zbiorników wodnych dla celów gaśniczych, przebudowy wadliwie zbudowanych lub zniszczonych kominów i palenisk oraz o akcji i pomocy Powsz. Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych,

5) lustrowanie tych nieruchomości, których właściciele nie zastosowali się do zaleceń gromadzkich komisji przeciwpożarowych,

6) przygotowanie dla przełożonych gmin wniosków do powiatowej władzy administracji ogólnej o pociągnięcie opornych mieszkańców do odpowiedzialności karnej oraz wnioski do właściwych władz budowlanych o nakazie przebudowy wadliwie zbudowanych lub zniszczonych kominów i palenisk, a nadto zbieranie potrzebnych materiałów dla uzyskania w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych pożyczek a w wyjątkowych wypadkach bezzwrotnych zapomóg, na przebudowę kominów.

Na terenie naszego miasta ukonstytuowała się już Miejska Komisja Przeciwożarowa w osobach p. p.: inż. Malinowskiego Tadeusza, Łódzkiego Stanisława, Karchera Pawła, Mühlego Romana, Nawrockiego Franciszka, inż. Beurtona i architekta Gawelskiego Włodzimierza.

Komisja ta działa na terenie naszego miasta przeprowadzając kontrolę nieruchomości.

Poza tym Straż Pożarna przystąpiła do budowy specjalnych zbiorników wodnych w kilku punktach miasta dla celów pożarnictwa. Jeden taki zbiornik wybudowany został własnymi siłami Straży Pożarnej w skwerku na Rynku Kilińskiego obok studni miejskiej.

Zakaz pędzenia zwierząt po drogach. Rozwijający się ruch, szczególnie pojazdów mechanicznych, na drogach publicznych napotyka na szereg utrudnień i przeszkód. Jedną z przyczyn tamowania lub niekiedy nawet uniemożliwiania normalnego ruchu jest fakt nader częstego pędzenia zwierząt po drogach publicznych, przyczyną zajmowanie całej szerokości drogi przez stado pędzonych zwierząt nie należy do zjawisk rzadkich. Ten stan rzeczy nietylko hamuje, a często nawet uniemożliwia normalny ruch na drogach i powoduje nieszczęśliwe wypadki, ale wpływa także w wysokim stopniu na niszczenie nawierzchni

drogi skarp, nasypów i rowów i wobec tego nadal tolerowany być nie może.

W sprawie powyższej Pan Minister Spraw Wewnętrznych okólnikiem № 52 z dnia 20 września 1937 r. (Dziennik Urzędowy Min. Spr. Wewn. № 25 ex 1937) zarządził co następuje:

Na drogach publicznych o twardej nawierzchni (drogach bitych) pędzenie zwierząt stadem jest niedopuszczalne. Wolno pędzić jedynie poszczególne zwierzęta pod warunkiem prowadzenia ich na uwięzi, przy czym mogą być prowadzone tylko prawą krawędzią drogi tak, by normalny ruch na drodze nie był hamowany. Przepędzanie zwierząt stadem przez drogi publiczne o nawierzchni twardej może być dopuszczalne jedynie w przypadku konieczności przepędzania zwierząt z terenów przylegających do drogi z jednej na tereny przylegające do drogi — z drugiej strony i tam, gdzie niema innej drogi na pędzenie zwierząt z obór, stajni i t. p. na pastwisko i odwrotnie.

Winni niezastosowania się do powyższego pociągani będą do odpowiedzialności karnej-administracyjnej za tamowanie ruchu na zasadzie przepisów ustawy z dnia 7-go października 1927 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. № 89, poz. 656).

Przemiał pszenicy i żyta oraz wypiek pieczywa. W № 57 Dziennika Ustaw ogłoszono rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 lipca 1937 roku o przemiale pszenicy i żyta oraz wypieku pieczywa. W myśl tego rozporządzenia przemiał pszenicy nie podlega żadnym ograniczeniom, przemiał żyta zaś dozwolony jest tylko na mąkę od 50 do 65% i razową 90%. Mąka żytnia 50 może być używana wyłącznie do wypieku pieczywa pszenno-żytniego. Pieczywo z wyjątkiem bułek powinno być oznaczone nazwą mąki, z której zostało wypieczone, i ewent. nazwą szczególną.

Ogłoszenie.

w sprawie zastępczego powszechnego obowiązku wojskowego.

Niniejszym podaję do ogólnej wiadomości, że dekretem Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 9 listopada 1936 r. w sprawie zmiany ustawy z dn. 23. maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym ustanowiony został

ZASTĘPCZY POWSZECHNY OBOWIĄZEK WOJSKOWY, polegający na obowiązku bezpłatnego wykonywania pracy dla celów obrony Państwa oraz potrzeb miasta mających związek z tą obroną.

W myśl art. 98 b wyżej wymienionego dekretu zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu podlegają:

- a) a uznani za zdolnych do służby w pospolitym ruszeniu z bronią lub bez broni (kat. C lub D), z wyjątkiem osób, które przesyłużyły czynnie w wojsku ponad 5 miesięcy,
- b) zwolnieni częściowo od służby wojskowej jako odroczeni,
- c) zaliczeni do ponadkontyngentowych — od dni, w którym ukończyli 25 lat życia.

Osoby podlegające zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu obowiązane są do wykonywania pracy w przeciągu lat 5 po 6 dni w roku i mogą być powołane w każdym czasie do obowiązkowej pracy przy użyciu własnych narzędzi, o ile narzędzia takie posiadają.

Opierając się na § 11 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 sierpnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61) lista pracy osób podlegających zastępczemu powszechnemu obowiązkowi wojskowemu roczników 1911, 1912, 1913, 1914 i 1915 wyłożona będzie do przejrzania przez osoby zainteresowane na przeciąg dwóch tygodni od dnia 18 września r. b. w godzinach w Zarządzie Miejskim — Wydziale Administracyjnym.

Osoby zainteresowane powinny donieść prezydentowi miasta o mylnym lub niewłaściwym wciągnięciu do listy.

Prezydent (—) Jan Świercz.

Złotych 25 nagrody

otrzyma ten, kto zwróci znalezioną

czapkę futrzaną okrągłą

pod adresem:

L. Goldberg, Zgierz, ulica Zielona II.